

TELEGRAFUL ROMAN.

Nº 15. ANULU XIII.

Telegraful este de două ori pe săptămână: joi și Duminecă. — Prenumeratia se face în Sabiu la expediția poștei pe afara la c. r. postă, cu bani gaia prin scrisori francate, adresate către expediție. Pretul prenúmeratii pentru Sabiu este pe anu 7. fl. v. a. ear pe o jumătate de anu 3. fl. 50. Pentru celelalte parti ale Transilvaniei și pen-

tru provinciale din Monarchia pe unu anu 8 fl. era pe o jumătate de anu 4 fl. v. a. Pentru princ. și tieri străine pe anu 12 pe $\frac{1}{2}$ anu. 6 fl. v. a.

Inserările se plătesc pentru
întea ora cu 7. cr. sirulu cu litero
mici, pentru a doua ora cu $5\frac{1}{2}$ cr. și
pentru a treia repetare cu $3\frac{1}{2}$ cr. v. a.

Sabiu, în 21 Februarie (5 Mart.) 1865.

Dotarea preotimel serbesci.

(Continuare din nr. din urma.)

Câtă în specialu pentru punctul d'antâi, trebuie să marurisim, ca ni se pare fără practică și demnă de imită. Parochiele cele multe intr'ună comună politica, poziția coordinată a parochilor, responsabilitatea loru solidara pentru afacerile publice ale bisericei și scălei ni se pară totu atâtea ișvōre de incurcări, de certe și intrighe personale și de zadarnicirea ori cărei controale și responsabilită regula. Sî 'n adeveru pentru ce intr'ună comună politica mai multe parochii? Sî pentru ce la ună biserica mai multi parochii? Cine părtă protocoalele? Cine da adeverințele oficiose la casuri de lipsă? Cine pastră sigilul oficiosu? Cine da estrasele de botăzu, de cununii, de mōrte? Cine face tabelele statistice? Cine părtă presidiul în adunările comitetelor bisericesci? Cine reprezintă comună în afara satia cu autoritățile civile și înlauntru cu autoritățile bisericesci? cu unu cuventu, cui este incredintiata parochia? Celui mai betrânu? Dupa anu ori dupa servit? Motive se potu află și pentru ună și pentru altă? Celui mai cultu? — Dar cultură e fără relativă! — Celui mai cu influență? — Dar influență mai mare adeseori e spre pagubă comunei! — Sî asiā amu poté insiră totu întrebări de întrebări, cari pôte parte mare aru remană nerepunse. Aceste neajunsese potu însa delatură în modulu celu mai simplu prin introducerea de capelani sistemati, cari că preoti deseversită potu deplini toate funcțiunile preotiesci, însa atârna de parochii locali și au activitatea loru detiermurita, prin anumite legi pâna la cele mai amerunte indatoriri. Prin aceasta instituție coreliunarii nostri serbi voru castiga unu mare folosu, acelă adică, ca parochiele se voru reduce, se voru imputină.

Sî aici amu ajunsu acum la unu punctu, unde se deschide și pentru noi cei de biserica română o largă perspectivă spre a cauță ingiuru-ne. Sî de-sî acesta perspectiva nu este tocmai imbucuratore, totusi sa avemu curagiul să răbdarea a o privi. Este afara de tota indoieala, ca starea cea adeverată deplorabilă a preotimel noastre atârna parte mare de multimea parochilor și parochielor; intielegem într'ună comună, căci impregurările ne-au convinsu, ca și în comune bisericesci mici este de lipsă unu parochu. Amu poté dice multe, fără multe despre aceasta tema, însa aru trece pôte, preste competența acestui diuariu; de aceea vomu esprime numai aceea, ce susține tota opinionea publică cea luminată și fără prejudecă: ca cu câtu voru fi mai mulți preoti, cu deosebire însa parochi, cu atâtă mai misera devine starea loru materială, dar cu atâtă scade mațare chiar și respectul loru dinaintea poporului, și iarasi cu câtu voru fi parochi mai puțini, cu atâtă mai bună și mai ascurată va fi starea loru și cu atâtă mai mare va fi reverintăa poporului către densii. Asiā dara din aceste dōne privintie nu 'ncape 'ndoilea, ca n'aru fi unu ce practicu, unu ce folositoru reducerea preotimel parochiale serbesci și instituirea capelaniilor sistemati. Aru mai fi numai ună întrebare: ca ore din punctul de vedere alu canonelor bisericesci poté-s'aru rectifică instituția aceasta, în biserica nostra nepractisata, ear în toate celelalte biserici creștinesci din giurulu nostru întrebuintiata? Nu potem presupune, ca sinodul serbescu sa nu-si fia pusu și elu aceasta 'ntrebare, de să desbaterile lui ne suntu necunoscute; ear incătu cunoșcemu noi canonele bisericesci, acestea nici nu oprescu, nici nu demanda aceasta instituție; de aceea dar ele, că resultate ale vietiei bisericesci în cele d'antâi optu văcuri creștinesci, cind apoi biserica resariteana în mijlocul desvoltării sele naturale și canonice a fostu coplesita de furtunile tempului, ce jacu inca și astazi asupră eii, nu împedeca introducerea unei instituții, ce nu pote fi spre stricarea, ci numai spre consolidarea bisericei. Asemene-

nea nu contradice acestei instituții nici s. Scriptura; căci altmirea nici celelalte trepte din scarăierarchica n'ară potefiueră.

Eata dar, ca introducerea capelaniilor sistemati, adică cu dotare potrivita și cu dreptulu inaintare i, este practică, corespondatoru cerintelor bisericei și nu contradice, credem, nici legilor bisericei.

Revista interioară.

In senatul imperial si-au facutu o partidă problema de a se folosi de toate ocaziunile bine și nebunevenite și a luptă pentru sguduirea ministeriului. Lupta se inverte adeseori pre lângă teorii fără îscusite, care dela nisce professori se potu acceptă cindu siedu pe catedrele loru de prelegeri, nu însa cindu siedu pre bancele ablegatilor, unde au să lucre de dreptulu pentru interesele poporului. Ne aducem aminte de parlamentul germanu din Frankfurt în biserică s-tului Paulu unde iara era apucat vocea professorilor deasupră, cari spuneau loru și celoru de pre galeri tota istoria și toate intemplerile memorabile dela Adamu încocă, dar că sa se gădescă la castigarea unui terenu, pe care sa se radâme, nu au cugetat nici decum. Urmarea au fostu, ca dupa ce au esită din acea biserică, toate producerile loru au remasă numai materialu pentru criteriul istoric.

Anii trecu, poporele Austriei cele insetate de constituționalismu trebuiau cu altceva surprinse, dar nu cu dispute adese de totu respingătoare, după cum se intemplă cu Transsilvanenii, cu atâtă mai verlosu, cu câtu unu numeru frumosu de popore inca nu au intrat în acelu senat și cu câtu acele trebuie atrase prin manopere imbubatistore, bătaru pentru tierile, care au luat parte. Cu glume și cu baljocuri cum suntu celea, ca nu voru că Ardelenii sa remâna lenesi s. a. s. a. nu voru duce în senat pre atâtea popora, căte stau și siovae din capu la toate lucrările de vreo trei ani încocă.

In dilele din urma audim, ca oposiționalii senatului imperial voru să parasescă însii senatul. Amu dorî să scimă, deocamdată este aceasta adeverat, care este cheia principiilor densilor? Unde voru să trăiescă cu manoperă aceasta? Sa amâne realizarea constituționalismului ad calendas græcas, lăsandu-ne în provizoriul perpetuu?

Cu toate aceste avemu speranța de deschiderea a dōne diete in curendu, a Ungariei și a Croaciei. Considerandu conduită acestorui tieri de pâna acum, ne întrebămu, ca rezultatul unde va sa easa? Pe cindu pregătirile dietelor acestorui dōne tieri din urma pôte nu alergă togmă galopulu, de care ni se spune, să pe cindu în senatul imperial se certă despre judecăti maritime, — că cindu amu avé sa plecămu toti pe mare, — in o parte însemnată a imperiului incepe a resună totu mai cu potere o voce, care optimistii credeau, ca au apus de multu cu totulu.

Voceea aceasta este vocea federalismului.

Dar ce felu suntu federalistii? Ce voru ei? Suntu ei totu cei despre cari vorbiamu în anul trecut?

Spatiul nu ne iarta a comunică programă acestoră întreagă, să de aceea ne vomu multiam cu împartășirea unor puncte, ce le aflămu în „Zukunft“ și care suntu asiā dicendu-spiritu programei.

Acestea suntu: dieta din Pestă sa se dechiare pentru trămiterea la senatul imperialu. Acestu senat însa sa fie, în spiritul diplomei din Octobre, unu parlamentu, în care conclusele lui sa fie compromisse între grupele de tieri, ce voru fi reprezentate acolo.

Dieta din Pestă numai atunci sa tramita deputati în senat, cindu aceasta se va fi reformata în intielesulu acestă, eara mai departe dietei din Pestă i se va fi concesu legislatiunea autonoma în administratiune, instructiune, justitia, industria și în comunicatiune, precum și în acordarea contributiunii directe spre acoperirea bugetului atingatoru de ceste de mai susu.

Pentru cele de mai susu sa fie unu ministeriu unguresc, în care însa sa fie reprezentate toate naționalitățile ne-

magiare ale regatului, incătu e dreptu și eu potintia. Acestu ministeriu sa nu resiedă in Pest'a, ci lângă regele in Vienn'a.

Cu Ungari'a sa se unescă Transsilvani'a, regatul triunitu alu Croaciei, Slavoniei și Dalmatiei, in modu federativu, adeca asiá, incătu diet'a din Sabiu și Agramu numai in unele cause comune sa-si tramita deputati la Pest'a, unde să-si dea voturile că factori coordinati ai dietei pestane. Legile decise in tipulu acest'a sa intre apoi in vigore, numai dupa ce voru fi publicate și prin diet'a Transsilvaniei și cea din Agram.

Sustinu principiulu autonomiei comitatelor cu administratiune municipala autonoma. In instant'a d'antâiu, prin organe alese de poporu, sub control'a congregatiunei, care are sa fia din notabilitățile comitatului.

Originea acestor puncte e de a se caută in mijlocul poporului slovacu, și dela apararea loru au mai suferit oarecăi modificări. Dar fiindu ca modificările acelea nu suntu mari, arătău și prospectele care să le facă federalistii dela execuțarea ideilor federalistice espuse. Ei dicu cu alte cuvinte, ca inteleagăndu-se poporele regatului Ungariei, Transsilvaniei și ale regatului triunitu pentru realizarea acestor principii — in dieț'a cea mai de aproape pestana aru fi in stare chiaru și cu o minoritate respectabila a face presiune. Pentru lângă minoritatea acăstă aru fi sigure și dietele din Sabiu și Agramu și in cestiuni și mai generale chiaru și de diet'a boema și galitziana. Nu o spunu tocmai pe fatia, ci se intielege, ca omenii voru sa se asigure incontr'a germanismului dar și a magiarismului.

Pest'a in 26 Fauru 1865. Tinerimea româna studiosa la universitatea de aici a arangiatu in 23 l. a. in sal'a otelului „La Tigru“ unu concertu (se dice romanescu) și după aceea unu balu (botezatu națiunale). Unu concertu romanescu, mai alesu in tempulu presente, candu music'a noastră națiunala e condamnata a jocă rolul forte secundariu la noi, intru adeveru e unu evenimentu, carele cu atâtua mai placutu se manifestăza, cu cătu nu ni-a insielatu in asceptările noastre, ma dincontra ne-a convinsu ca Românulu are talentu spre tóte, numai de s'aru desbracă odata de nepasarea, in care l'au adencitu suferintele tempului trecutu, și la tóte intreprinderile sale aru avea înaintea ochilor: consolidarea, fără care o națiune nu poate propasi. Altcum concertulu tinerimei române de aici n'a fostu curatū națiunale, căci precum se vede din programu dintre 13 piese abia 6 au fostu romanesci, și apoi dintre aceste 3 au fostu iara declamatiuni. Nu voim sa lămu acăstă tinerimei in nume de reu, de-si densii cu multu mai bine faceau, deca in alegerea pieselor nu erau tocmai asiá cosmopoliti, ci s'aru fi restrinsu mai multu la cele romanesci, căci noi nu insetămu atâtua dupa musica straina, de-si classica, care avem ocasiune a o ascultă și in alte concerte, cătu dupa melodie și musica romanescă; insa junii musicanti au voit u acăsta ocasiune, a-si documentă și desteritatea, ce si-au castigăto in musica, au voit u dovedesca, ca românulu se desvoltă intru tóte artele, și ca nu multu tempu se va recere, pâna națiunea nostra va ajunge pre poporele, cari de sute de ani pretindu epitetulu de culte. Totu ce potem dice despre concertulu tinerimei e, ca a intrecutu tóte asceptările noastre și ca a castigat tinerimei unu nume frumosu la publiculu Pestei, respectatul intr'unu numru atâtua de frumosu, incătu abia a potutu incapă in localitatea amintita.

Concertul s'a inceputu cu o uvertura din opera „Barbierulu de Sevilla“ de Rossini, esecutata de orchestru. Precisiunea și desteritatea, observata in esecutarea uverturei acesteia, au atrasu atenția toturor, și judecandu dupa pieșa introducăria n'amu potutu acceptă altu ceva, decătu o producție demna de respectat. Complacerea cea mai mare insa si-a castigat orchestrulu in esecutarea „Serenadei“ de Ioann Iancu. Numele compinatorului e cunoscutu incătu-va publicului român dupa nisice încercări musicali, publicate in „Aurora“ din anii trecuti, dicemiu încercări, căci comparându-le acelea cu „Serenadă“ astămu o deschilinire forte bătătorie la ochi. De-si in „Serenada“ nu astămu melodie nouă, căci introducerea amu audit'o mai adese-ori prin Banatu, și cuprinde locu intre music'a „de măsa“, eara urmarea e o compusetiune din mai multe ardeleni, totusi nu potem denegă meritului tenerului Iancu in compusetiunea acăstă, carele e cu atâtua mai mare, cu cătu „Serenadă“ e compusa din music'a noastră populară, care e atâtua de frumosă și melancolică! Mai alesu rol'a flautelor e forte caracteristica, pare ca se audă fluerulu pecurariului prin vâile infrumusetate cu flori, și pasagiuri, unde violin'a are sa cante unu solo, e petrunditoriu. Essecutarea a fostu escelinte, și prelunga compinatoriu nu potem sa nu amintim arculu celu artificiosu alu derigintelui orchestrului Ioann Siepetianu, carele produceă astfelu de tonuri poternice, incătu cugetam, a audă pre unu artistu cu renume europen, esecutandu melodie romanesci. Acești doi tineri posiedu intru adeveru talentu musical, și aru fi de dorit, că art'a musicală, atâtua de pa-

rasita la noi, prin densii sa iee unu sboru mai inaltu; aru fi de dorit, să studieze melodiele populare și spiritul musicei noastre naționale, insa dorere! acești tineri, constrinsi de neajunsse materiali, trebuie să umble pre alte cariere, și nu pre aceea, pentru care suntu chiamati de provedintia. La finea producției acesteia publiculu entuziasmatu aplaudă pre executori, dar mai alesu pre compinatoriu. — Dintre celelalte piese, esecutate de orchestru merita amintire mai alesu uvertură din operă „Bánk-Bán“ și din acăstă introducere, ce nu semena a fi ungurescă, ci e o unitatiune său mai bine compusetiune din melodie romanesci populare, căci rol'a flautelor in music'a arteficiosa nu e de felu caracteristică altor muzice, decătu a celei romanesci, și apoi in „Bánk Bán“ pre lângă pianissimo a violinei prime, flaut'a e unu factoru principal. Să acum'a amu trebuitu sa admirăm tehnica cea escelinte a dirigintelui Siepetianu, alu căruia arcu produceă nisice tonuri, cari ne-au petrunsu pâna la anima. — Desteritatea cea mai mare a documentat-o orchestrulu in esecutarea „Cuartetu lui Iosif Haydn“. Cu totu dreptul se poate numeră intre meritele cele mai mari ale unui orchestru, candu acela se occupă și eu music'a clasica, și e de însemnatu, ca band'a tinerimei, pre lângă tóte, ca in quartetul acăstă tactul jocă rol'a principală și unu momentu de intardare său grabire aduce dissonanță cea mai neplacuta și diformă totulu, cu cea mai mare acuratetă a esecutatu piesă acăstă classica spre uimirea toturor, fără că cine-va sa le fie datu tactul, ce alt-mintrea nu s'a observat in totu concertulu, unu evenimentu, carele dă testimoniul celu escelinte unui orchestru, și cu atâtua mai multu orchestrului tinerimei, carele e compus nu de muzicanti de profesiune ci de dilettanti, cari pre lângă ocupatiunile loru cele multe cultivatează și art'a musicală. — Candu orchestrulu incepă „Mersulu lui Michaiu Eroulu“, totu publiculu trasări că de o lovitura electrică, și mai alesu aplausele tinerimei nu erau sa incete, audindu mersulu acăstă naționalu, ce ne-aduce aminte de gloria, dar deodata și de decaderea naționei noastre.

Dintre domnisiorele, cari au luat parte la concertu, nu scim, cărei sa dâmă antaietatea, căci densele au rivalisat atâtua intru alegerea pieselor, cătu și in esecutarea loru. „Rienzi“ lui Wagner, esecutata de Dsior'a Irine Nedelcu și Stefanu Perianu, e atâtua de maiestrosu și greu, incătu se recere unu talentu musicalu, unu studiu mare, că cineva sa fie in stare, a-lu esecută cu precisiune și exactu, și exactitatea și precisiunea e resultatulu, ce cu anima curată trebuie sa-lu recunoșcemu in esecutarea lui Rienzi. Cu piesă acăstă artificiosa rivalisă prin frumetișă să estraordinaria, ce atâtua de rar se află in music'a asiă numita: music'a venitorului (Zukunfts-musik), „Mersula din opera Tamhäuser“ totu de Wagner, esecutata de Dsior'a Elen'a Ioanoviciu și maiestrulu seu, profesorele de conservatoriu d. M. Engeszer. Admirăm in concertant'u unu studiu mare, unu talentu estraordinariu musicalu, dar mai alesu acea potere, ce o posiede asupra instrumentului, cu care numai se jocă. Dsior'a Elen'a Ioanoviciu și-a secerat siesi onore, dar totu de odata și profesorelui seu, carele poate fi falosu de o asiă elevă. — In confuziunea de instrumente, ce variau in săra acăstă memorabile, ne incanta vocea cea sonora a Dsiorei Constantia Dumci'a cu „Lucia di Lammermoor“. Se pareă omului, aa aude o filomela desceptandu-se in tonulu seu, eră intru adeveru o placere, a audă trilirele cele incantătoare, ce erau intrerupte de aplausele publicului entuziasmatu. Noi in concerte arare ori, ma forte arare ori amu auditu o voce atâtua de sonora, că a Dsiorei Dumci'a, și apoi acăstă dela artiste cu renume europen. Placerea noastră aru fi fostu și mai mare, deca Dsior'a concertanta după „Lucia di Lammermoor“ aru fi cantat in data ari'a romanescă: „Acum e mediul noptii“, și nu i-aru fi preferit pre un'a urngurescă. — Ne pare forte reu, ca dintre solo a remasu „Melancolia pastorală“ de Prume, care eră sa o esecuteze D-r'a Elen'a Nedelcu și Ioann Siepetianu, căci tare ni-aru fi placutu sa audim pre junele violinistu și in solo, unde aru fi avutu mai mare terenu, de a-si manifestă talentul și studiul seu musicalu de cătu că diriginte alu orchestrului. Causă la acăstă a fostu, ca publiculu, carele cu sete acceptă joculu, devenise impaciinte și apoi junele violinistu a fostu atâtua de modestu, cătu a sacrat solo seu impaciuntiei publicului teneru. — Dintre declamatori a eseclatu mai cu séma junele Paulu Drag'a. Organu frumosu, statu placuta, gesticulatii acomodate, tóte erau concentrate in declamatoru, și apoi pre lângă aceste poesi'a cea minunata a lui G. Tautu: „Ingratulu“. Poesia umoristica: „Mod'a nouă“ de Iosif Vulcanu, declamata de autoru, a castigat placerea comună, și declamatorele su mai adese ori intreruptu de aplausele publicului.

Concertul a fostu urmatu de balu, și precum nu se cunvine concertului epitetulu de romanescu, asiă nici balului, ca-

rele n'a avutu caracteru naționalu, căci in totu balulu se joacă numai dōue „Romane“ și alt'a nimica. Unu balu insa frumosu și elegantu intru tōte; putine baluri din anulu acestu se potu asemenea celui alu tinerimei noastre. Furōrea cea mai mare a facut'o joculu „Roman'a“, ne mai vediutu inca pre aici de unu publicu asiā de numerosu. Fiacare caută cu placere la figurele frumose esecute de tenerii români jocatori și aplaudă music'a cea naționala. Că sa-si pôta omulu intipu petrecerea cordiala din balulu tinerimei, e de ajunsu, a aminti numai acea impregiurare, ca intre saltatori amu observatu și pre Ilustritatea Sea D-lu Emanuil Gozsdu, carele cu ori ce ocazie s'a aretatu amiculu celu mai sinceru alu tinerimei. Petrecerea dură pâna in reversatulu diorilor, candu ne despartiramu, remanendu-ne pentru totdeun'a suvenirulu acelei sere memorabile. Nu potu sa incheiu referad'a mea, si sa nu amintescu despre recunoscerea comuna, ce si-a secerat'o comitetulu arangiatoriu, prin arangiarea cea eleganta și mantinerea ordinei bune, dar totodata nu potu tacé impregiurarea, ea dōra aru fi fostu mai bine, a nu invită lumea și tiér'a, după ce balulu și concertulu nu a fostu publicu, séu déca a invităto, sa fia avutu inaintea ochilor scopulu celu frumosu filantropicu și sa nu fia cugetatu numai la petrecere, ci sa se fia ingrijit u și de bietii juristi romani, spre a căroru ajutorare s'a arangiatu balulu și concertulu.

I. I.

Vien'a, 14 Februaru. Comitetulu de finantie alu casei ablegatilor senatului imperialu — acestu comitetu constă din 36 membri — înțiu dela priimirea in casa spre pertractarea bugetului pentru an. 1866, prin cele dōue amendamente cunoscute, unulu alu bar. Înti și altulu alu cont. Vrints, dōue siedintie forte infocate, incătu socotea omulu ca impaciuirea intre regim și casă ablegatilor, ce este sa se incerce inca odata in urm'a conclusului din urma, se va nimici inca in mugurele seu. Ansa la iritarea spiritelor intr'unu gradu asiā mare in aceste dōue siedintie ale comitetului fin. dedu chiaru o nota a ministeriului statului, indreptata in numele ministeriului intregu cătra acelu comitetu, o nota compusa in nisice termini aspri și intr'unu tonu amenintiatoriu, prin carea ministeriulu provoca pre comitetulu numitu a incetă cu pertractarea mai departe a bugetului an. 1865, din privintia la conclusulu din urma alu casei ablegatilor, respective la amendeamentele cele dōue amintite, pâna la timpulu acel'a, candu comitetulu si-va asterne reportulu seu cătra casa, și acăto va aduce unu conclusu nou din parte-si asupr'a reportului acelui'a, căci la din contra regimulu nu se va mai reprezentă la pertractările ulteriore ale comitetului, nici prin ministrii, nici prin alti reprezentanti ai sei. Prin acesta hartia, carea dealtmintrea nime nu o pote incuiinti, ministeriulu turnă numai oleu și mai multu preste foculu luptei parlamentarie, in locu sa fia cautatu a-lu stinge, amari chiaru și pre membrii cei mai addicti și mai moderati și prin urmare ingreună inca și mai multu lucrulu impaciuirei déjà proiectate. In urm'a desbaterei celei detotu iritate asupr'a hartiei acestei ministeriale, comitetulu decise cu majoritate precumpanitor: că 1. sa se provoce ministeriulu a-si areta cifra capitala, pâna la carea s'aru află elu determinat a reduce deficitulu statului, și sa anumescă totodata și cifrele speciale la singuraticele etaturi și positiuni din bugetu, pâna la care s'aru invoi densulu a se face reducerile; 2. ministeriulu sa desiga espressu conditiunile, sub care se inviosece la reducere; 3 cu privire la not'a prementiunata a ministeriului sa se faca o remonstratiune cătra acest'a, prin care sa i-se arate, ca elu prin hartia sea acăto au gresit in contr'a ordinei de trebi, sanctiunate de Maiestatea Sea, și 4. sa se tréca la ordinea dilei, va sa dica la continuarea activitatii sale in privint'a bugetului pentru an. 1865, și anumitu se puse la ordinea dilei pentru siedint'a urmatore, carea se va tiné Joi in septemn'a viitóre, bugetulu „consiliului imperialu.“

Fiindca iritatiunea intre ambe părtele, ministeriu și opositiune, ajunse déjà punctulu culminatiunei, și cōrdile nu se potu intinde mai tare fără că sa se rumpă, — este de lipsa că sa atingemu unele momente mai insemnante, sa cunoscem starea cea adeverata a lucrurilor, pentru că mâne poimâne, intemplantu-se că conflictulu de fatia sa traga după sine neșari eventualități și mai seriose, sa ne scim cu celu puținu face o judecata sanetósa despre resultatulu, bunu séu reu, alu acestoru lupte parlamentarie din sessiunea presinte.

Se scie de comunu, ca opusetiunea din parlamentu pâna ieri alaltaieri inca se înțiu de programulu ministrului Schmerling, pre care ea-lu aperă din tōte poterile sale, atât in parlamentu cătu și in diuaristica: ce pote fi dar cau'a, ca acei barbati aoperatori ai lui Schmerling se prefacura dintr-o data in opositionari aprigi ai lui? Pentru că sa potem gaci

cau'a acăto, trebuie sa vorbim ce-va asupr'a portare oposițiunei in parlamentu, și pentru că acăto sa o facem cu succesu, sa deosebim mai antâiu dōue puncte de vedere: punctulu de vedere finantialu, și celu politicu.

Din punctu de vedere finantialu luata portarea opositiunei, trebuie sa marturismu ca ea e justificata prin opinionea publica, și putini ablegati se voru fi aflandu in parlamentu, carii sa nu consimtia cu aceea. Opositiunea purcede in privint'a acăto din acea massima: ca sa nu se cheltuiésca mai multu, decătu ne suntu veniturile, — séu cu alte cuvinte: sa nu ne intindem mai departe, decătu pâna unde potem ajunge cu mân'a; scopul opositiunei asiā dar in privint'a finantiala este: in cetearea de totu a deficitului statului. Ce pote fi mai laudabilu pentru unu representante alu poporului, decătu acăto nesuntia?

Starea finantiala a imperiului este cătu se pote de rea, astă o scie lumea. Poporul intratâ'a e de ingreuiat cu feluritele contributiuni, incătu nu-i mai e cu potintia a le supportă. Nu e o tiéra in intregu imperiu, unde sa nu se incaseze contributiunea prin esecutiuni militari, și pre lângă tōte acestea nu e o tiéra in imperiu, unde sa nu se afle restantie de contributiune ne'ncassavare in summa mare. In unele tieri, după cum se vede din datele statistice oficiose, restantie de contributiune au ajunsu déjà summ'a de 3%. (Red.) Numai percentele detorielor statului facu preste 60 mill. pe anu. Apoi unde vomu ajunge, déca din anu in anu va totu cresce deficitul statului, in locu sa scada?

Ce e dreptu, regimulu inca au recunoscutu și elu din parte-si adeverulu acest'a, și pentru aceea s'au și declarat de mai multe ori, dar anumitu prin ministrul Pleiner cu ocazie aducerei bugetului pe an. 1866, in cas'a ablegatilor: ca elu inca se 'nvoiesc la aceea, că sa se faca reductiuni inseminate in bugete, in marginile cele putiniose. Fiindca asiā dar necessitatea reductiunei deficitului din ambele părți recunoscuta, se facu o incercare de intielegere intre ministeri si comitetulu fin. inca inainte de astă cu 3—4 septembri la propunerea cont. Vrints, asiā, că regimulu insusi sa faca reductiunile de lipsa in bugetulu an. 1865. Dar incercarea acăto remase atunci fără de efectu, din cauza, ca comitetulu fin. staruiā, că regimulu sa-si arate mai antâiu cifra capitala, pâna la carea s'aru invoi a se reduce deficitulu, pecandu acest'a din parte-si pretindeā, că mai antâiu sa-i implineșca comitetulu aceste dōue conditiuni: 1) sa i se concéda, regimului, unu tempu mai indelungat d. e. de doi ani inainte, va sa dica sa i se priimesea și bugetulu pe an. 1866, și 2) sa i se concéda reviramentulu, voia libera de dispunere, — și apoi va spune să elu cifra să de reducere. Deci nepotendu-se invoi, comitetulu fin. se apucă de lucru și incepù elu insusi, dupacum se aminti să in nr. precedinte, a sterge la summe din staturile și positiunile singuraticele ale bugetului an. 1865. Acum in cass'a ablegatilor se priim in pertractare și bugetulu an. 1866, și in urm'a propunerei cont. Vrints lucrulu se afla astazi totu acolo, unde se aflase acum patru septembri, adeca la o incercare nouă de invoire in privint'a reducerei deficitului, cu acea deosebire numai, ca acum incercarea de invoire se facu deadreptulu din partea casei. Asiā dar din punctu de vedere alu finantieru luata portarea opusetiunei, o repetu, e laudabila, intielegendu-se de sine, ca panacandu va ramane intre marginile cele putiniose.

(Va urmă.)

Varietăți și noutăți de dî.

Invertiarea mositulu i, dice „Korunk“, ca sa incepe cu incepulturul lunei lui Martiu in Clusiu și Sabiu. In Clusiu se propune mositulu in tustrele limbile patriei, in Sabiu numai nemtiescă și românescă. La institutulu din Clusiu suntu denumite femeile, cari vor fi acolo stipendiate. De cătu observa mai departe ca aru fi bine, că in comunele, unde nu suntu mōsie, sa ajute comunele pe căte o fama harnica, séu unde suntu comune mici și aproape un'a de alta sa ajate acestea, că o astfelu de fameia sa pote inverti mositulu.

O vîna buna de aur sa se fia aflatu in baile dela Isbit'a și Lungesci lângă Abrudu. Se dice ca aproape la o maja de aur s'au scosu pe la incepulturul lunei trecute.

Principalele române unite.

Să acum trebuie sa repetim neregulat'a sosire a diuarelor din România.

In dilele din urma ne veni și o foia umoristica „Cicala“ carea continua pe Nichipercea reposatu. Noi incheiamu din ivirea acestui fluturu politicu, ca aerulu din Bacuresci și România va incepe a fi altfel decătu pâna acum. Barometrulu va incepe a se radică séu scadé, și in casuri de acestea ne temem, ca cum e clim'a mai calda in România iara se potu prasi insecte de cele stricătoare tinerului pomu constituiunalu. Cate-

plozia din cindu in cindu nu strica. Aplaudâmu intrepunerea Dului Aricescu pentru apararea drepturilor bisericei și clerului, și deplângem pre capulu și capii clerului, carii paru a nu fi avutu nici unu cuventu pentru interesele loru proprii, déca nu pentru ale bisericei.— Ne mirâmu cu deosebire de doi, și mai cu deosebire de unul din chirarchii României!

Caderea ministrului Cogalniceanu e și astăzi caușa conjectelor. Ori care aru fi fostu elu au creatu asiă dicendu constituțunea, carea au trebuitu sa o tréca prin scilla și chribdis, și din care causa au fostu necessitat de a tinde mâna și la mesuri neplacute pentru cei ce nu l'au intielesu. Ca s'au dusu câte odata preadeparte, nu e Cogalniceanu in specie, ci omulu in genere de vina.

Câtu pentru ministeriulu celu nou alu d. Bozianu, astămu ca afara de circular'a carea o-au emis u cîtra prefecti și carea in unul din numerii trecuti o-amu impartasită și noi publicui nostru,— au mai professat inaintea camerei și o programa in forma. Cuprinsulu acestei'a aru fi, ca pe bas'a

faptei implinite din 2 Maiu (a. tr. Red.) se va strădui in totu tipulu a edifică mai departe edificiul libertăției și a ornă România cu toate acele drepturi cetățene, de care se bucura popoarele cele mai civilizate ale continentului și care suntu promise in cuventul de tronu.

Prospectu politicu.

Noutățile din afară, ce le avemu astăzi, nu suntu cuaflificate a sterni atențune deosebita.

Sa cautâmu mai întâi la France. Imperatul este ingrijit de sôrtea Mexicului, de unde sosescu sciri nu pre-imbucuratore. Tronul celu tinaru alu lui Maximiliu, inca nici intarit bine, cîrca partidele a-lu și clatină in toate părți; cu deosebire este indignat clerulu romano-catolicu, pentru imperatul Maximiliu se arata tolerantă și cîtra celealte religiuni crestine. Preotimea rom. cat. misca toate petrile, pentru de a asterne Imperatului câtu mai multe adresses de nemultiamire, pâna și din partea femeilor. O tempora, o mores

FOTI'A „TELEGRAFULUI“.

La reinfiintarea mitropoliei române.

Unu cântu, o a mea lira ! unu cântu de bucuria

Intóna adi cu fala p'alu patriei hotaru !

Anuntia 'n lumea larga, ca-unu populu adi invia,

Si uita intristarea, trecutulu celu amaru !

Desbraca-ti doliul negru, și hain'a cea de gele,

Câci óra mantuirei acuma a batutu;

Infrântu-s'au adi jugulu și lantiurile grele,

In cari a mea națiune de seculi a gemutu.

Nu vedi entuziasmul să dulcea bucuria,

Virtutea stramosiésca cum luce de frumosu ?

Triumfele maretie, ce mandr'a România

Pre plaiurile sale le 'nnaltia gloriosu ?

Adi s'ii Romei vechie se 'nchina la altare,

Si lauda dieitatea, pre tatalu pré marit,

Câci nóptea 'ntunecosă, cumplit'a desperare

Apune, și lumina s'arata 'n resarit.

Auror'a se ivesce,— și dulcea fericire

In tóta a sea splendore incepe a luci;

Adi tempulu celu de auru, epoc'a de marire

Suride romanimei și 'n veci va inflori.

Fericie e filomel'a, cindu scapa de'nchișore,

Si 'ntórnă ear la cuibul său in codrulu inverditu,

Candu afla amarit'a a sale soriore,

Si vâile resuna d'alu ei cantecu iubitu.

Fericie e și orbulu, ce n'a avutu vedere,

Candu vede 'ntâi'a óra auror'a resarindu,

Candu radiele de sôre alina a lui dorere,

Si vede lun'a mandra, și stelele scipindu.

Dar multu mai multu fericie se simte o națiune,

Candu jugulu, ce de seculi că vit'a l'a portat,

E 'nfrântu și in ruine, invinsu de mâni straine,

Si visulu celu de auru lu scie realizat.

Diuarulu „Natur'a.“

Pe cindu cîmpulu politicu alu Romaniei ia dimensiuni totu mai mari in sgomotulu publicitatii europene, vedem ea in România au inceputu cu o energia laudabila in tacere a se desvoltă interesulu sciintieloru. In privint'a acest'a mâne poimane ne potu servi fratii de dincolo de modelu. Pentru ei fără de programe inalte și fără de multa larma incepu a lăti in publiculu loru cetitoriu foi, cari discuta lucruri practice pentru popor. O asemenea foia este „Natur'a“ redigata de Dr. Essarcu și Lic. Ananescu. Se lasâmu sa vorbescu ins'a foia despre missiunea sea, de unde și mai bine i vomu pot cunoșce insemnatarea:

Missi'a Jurnalului Natur'a este totu aceea ce și-a ales de la inceputu, adica: de a propagă sciintiele in raportu cu trebuintele noastre materiale și cu educati'a nostra politica, intelectuala și sociala, făr'a esu din limitele ce suntu atât de vaste. O missie că acest'a cu câtu este de 'nalta și nobila cu atât este mai dificila, câci vomu imbratisa tota lumea materiala. In cadrulu jurnalului nostru voru intră cestiuni de Zoologia, Botanica, Geologia și Mineralogia.

Nr. 7—1

EDICTU.

Prin care Mari'a F. Mandruti'a legiușit'a sott'a lui Christea Proc'a, ambi din Rasnovu, care de mai multu tempu a parasită cu necreditintia pre legiușitulu seu barbatu, se provoca in terminu de unu anu dela datulu presinte, a se infatisă cu atât'a mai sicuru inaintea subscrisului Scaunu Protopopescu, căci la din contra, și fără de ea, se va decide procesulu matrimonialu, asupra-i urdîtu, in sensulu SS. Canone bisericesci.

In Zoologia vomu vorbí despre animalele folositore, arretandu pe deoparte cum potem domesti și acclimatâ in tiér'a nostra pe acelea de care avemu mai multu interesu, adica: acelea care ne dau carne, lân'a, laptele, matas'a și mierea, și cum amu potea amelioră rasele animalelor domestice, iar pe dealt'a vomu aretâ mijlocele de a departa pe cele vatematoare, care ne prapadescu recoltele și plantatiunile nostre. In Botanica vomu vorbí despre plantele elementare, medicinale, aromatice și tinctoriale; cum sa cultivâmu sa ameliorâmu și sa conservâmu pe cele din care tragemu folose, și dupa ce caractere sa cunoscem sa ne ferim de cele otravite și vatematoare, care cresu pretotindeni. In Mineralogia vomu vorbí despre mineralele și petrile ce se gasesc in muntii nostri care le potem esplota in folosulu nostru, asemenea vomu aretâ proprietatile apelor nostre minerale. Pre lângă acestea vomu publică și cestiuni de Physica și de Chimia aplicate mai cu séma la agricultura, la arte și la industria, către care trebuie sa indreptâmu cu atențune și seriositate tota activitatea nostra.

Dela scaunulu protopopescu greco-orientalul alu Branului.

Zernesci in 3 Ianuariu 1865. I. Metianu m. p. Protopopu.

Burs'a din Vien'a 19 Febr. (3 Martie) 1865.

Metalicele 5%	71 70	Actiile de creditu	187 40
Imprumutulu nat. 5%	78 90	Argintulu	111
Actiile de banca	799	Galbimulu	5 31 ⁵ / ₁₀